

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an. 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cîrnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 15 Maiu st. v.

După informațiunile câte le putem avea până în momentul când scriem rândurile aceste, festivitățile la Berlin sînt terminate. Nu avem însă încă detalii despre momentele de despărțire.

Precum așteptările au fost întrecute în ceea-ce privește întîmpinarea regelui italian la sosirea sa în Berlin, așa au fost întrecute și așteptările în ceea-ce privește petrecerea sa ca oaspe al împăratului german. Negreșit, că așa au să fie întrecute și cele-ce privesc despărțirea.

Și în adevăr, și regele și ministrul seu Crispi, dar' în cele din urmă și poporul italian, pot fi satisfăcuți, pot fi foarte satisfăcuți de ovațiunile din Berlin.

Nu numai împăratul german a primit pe regele italian ca oaspe al seu, nu numai un împărat și rege au dat mîna, s'au îmbrățișat și s'au sărutat. A fost poporul german cu poporul italian, două popoare reprezentate prin capetele lor încoronate, care în săptămîna trecută s'au întîlnit în capitala Germaniei, 'și-au strîns mînile, s'au îmbrățișat, s'au sărutat și au avut dîile de sîrbătoare.

Intimitatea și entuziasmul, care s'au putut simți și observa, și splendoarea, care s'a putut vedea în Berlin în săptămîna trecută, dovedesc, că acolo n'a putut fi vorba numai de o etichetă sarbădă. Acolo a fost vorba de o întîlnire a două popoare, care prin muncă cruntă de secolii au ajuns în secolul acesta la unitate națională. Acolo s'a tractat de înnoirea legăturilor între două popoare, care sînt hotărîte să utilizeze puterea ce li-o dă unitatea lor națională pentru scopul cel mai sublim, pentru susținerea păcii în favorul bunei stări materiale și spirituale a popoarelor, mai cu seamă a celor necăjite și asuprite.

Festivitățile care au avut loc în Berlin în săptămîna trecută sînt așadar totodată evenimente politice de o importanță foarte mare.

Presa europeană întreagă constată importanța cea mare a evenimentelor dela Berlin. Fiecare organ de publicitate după felul seu și după direcțiunea ce reprezintă, constată importanța celor întîmplate la Berlin.

Unele se bucură, aplaudă și pun în perspectivă speranțele cele mai fru-

moase. Altele se sîlesc să slăbească importanța evenimentelor dela Berlin, vînd prin aceasta din capul locului a extermina și gîndul, că de alianța reînviată la Berlin au să se frîngă și să se spargă toate vasele, căte au intențiune de a importa eară, fie sub flamură democratică-liberală, fie sub flamură anti-liberală, în signul societății europene privilegiile și jugul popoarelor.

Cele din urmă au și început a sîmîna intrigi. Au răspîndit telegrame dela Berlin, prin care vor să facă pe lume să creadă, că în Berlin cu ocaziunea întîlnirii între Italia și Germania s'a încheiat o convențiune militară, dela care Austro-Ungaria este exclusă.

Va să dîcă nu numai că nu s'a făcut vre-o treabă mare politică la Berlin pentru întărirea alianței, care reprezintă pacea în Europa. Din contră alianța a mai descrescut cu o putere mare!

Și încercarea cu felul acesta de intriga mărturisesc importanța întîlnirii. Temerea vorbesce dintr'însa. Oamenii tradează sentimentul, că de ce se tem nu au să scape.

Prin aceasta noi nu voim să dîcem, că vre-o convențiune militară separată nu s'ar fi putut încheia între Italia și Germania. Aceasta ar fi nu numai cu puțință, ci după constelațiunea actuală a puterilor europene chiar necesară.

Este adevărat, că în Austro-Ungaria se întîmplă lucruri și s'au întîmplat și acum mai în urmă, care ar putea înstrăina de Austro-Ungaria și pe Germania și pe Italia.

N'are omul lipsă să fie în toate dîilele cu „Pester Lloyd“ în mîna, ca să vadă, cum organul guvernamental unguresc, pentru a fi plăcut înaintea liberalilor conaționali din parlamentul german, tractează de sus, fără a fi cel puțin reprobabil, pe guvernul imperial german, pe principele Bismarck și, când îi vine la socoteală, chiar și pe împăratul Germaniei. Și nu numai „P. Lloyd“ este așa de viteaz. Sînt și alte dîiare maghiare, căroră le face o plăcere, când se pot indigna pe guvernul german pentru purtarea d. e. cu Polonia sau cu Oveii din Polonia rusească, fără a se cugeta la vre-o indignațiune din cauza tractamentului cetățenilor celor mulți din Ungaria din unica vină, că nu sînt Maghiari de viță și nu renunță la naționalitatea lor în favorul celei ma-

ghiare. Sciut este de altă parte, că congresul catolicilor din Austria a fost atât de fără tact față cu regatul Italiei, încât a determinat pe regele Umberto a încungiura Austro-Ungaria în trecerea sa spre Germania.

Toate aceste, precum și alte asemenea acestora pot supăra, pot provoca resentimente. Însă pentru astfel de lucruri pacea Europei nu se pune în joc. Când este vorba de fericirea popoarelor, bărbații de stat, care sînt oameni serioși, trec și trebuie să treacă peste „mărungiuri“, fără de a face *casus belli* dintr'însele.

Europa are lipsă de pace. În cele materiale și în cele spirituale are lipsă de progres. Ear' pentru-ca să poată progresa și într'o privință și într'alta, trebuie să fie asigurată, deoparte contra nihilismului panslavistic și de alta contra extravaganțelor socialiste.

Asigurarea aceasta ar fi un câștig nespus de mare. Atunci înfrînarea șovinismului național și a ultramontanismului, cu toate diformitățile lor, ar fi ca și sigure.

Nu avem nici o cauză de a ne îndoi în statornicia alianței celor trei puteri mari și după lipsa de tact cu congresul catolicilor dela Viena, precum n'am avut cauză de a ne îndoi după repețițele lipse de tact ale presei maghiare și maghiaroane din Ungaria. Causa am spus-o mai sus.

Ear' călă pentru convențiunea separată între Italia și Germania, lucrul s'ar putea să se prezente astfel: dacă Francia atacă pe Italia, Germania amenință numai decât pe Francia dela spate, sîrind Italiei într'ajutor. Stă Rusia pe loc, Italia, avînd pe Germania la spate, n'are lipsă de ajutorul Austro-Ungariei. Cu alte cuvinte, acesta ar fi cazul, pentru care Italia și Germania ar putea avea convențiune separată. Atacă însă Rusia pe Austro-Ungaria, ear' Francia stă pe loc, atunci Germania, la cas de lipsă, sare într'ajutorul Austro-Ungariei, ear' Italia nu se mișcă, ci stă cu pușca la picior și privește. Pentru cazul acesta n'ar fi nici o mirare, dacă Germania ar avea și cu Austro-Ungaria convențiune separată.

Și într'un cas și într'altul, convențiunile separate nu ar periclită, ci ar completa alianța. De aceea nouă ni-se pare, că aceia au dreptate, care dîc, că lucrul e combinat astfel între aliați, în-cît la eventualitatea unui războiu toți

trei aliații vor fi lîngă-olaltă și se vor sprîgini împrumutat. Și avînd dreptate în privința aceasta, au și în privința existenței alianței nealterate și completate prin întîlnirea din urmă la Berlin.

Întîlnirea ce a avut loc la Berlin s'ar putea să mai aibă și altă însemnătate. Germania, prelîngă toată rivalitatea dintre dînsa și dintre Francia, trebuie să recunoască, că poporul francez este un element, care a contribuit mult și contribuie la înaintarea civilizațiunii europene. Recunoscînd aceasta, ca factor înțelept în concertul puterilor europene, Germania trebuie să aibă cel puțin nișuța, ca și Francia să fie căștigată pentru alianța aceloră, care în interesul bunei stări a popoarelor 'și-au luat devisa: susținerea păcii cu ori-ce preț.

Reminiscențele dela 1870—1871 sînt în memoria Francezilor încă prea proaspete, pentru-ca o apropiere între acestia și Germani pe cale directă să fie posibilă. Mijlocitor este de lipsă pentru apropierea între cele două popoare învrăjbite, și mijlocitor mai potrivit ca Italia între Francia și Germania nu se poate. Este întrebare, dacă între principele Bismarck și Crispi nu s'a ventilat și cestiunea aceasta.

Idea aceasta nu e nouă. *Treitschke*, în tomul al doilea al „tractatelor sale istorice și politice“ tipărite în Lipsca la 1871, dîce în punctul apropierii între Germani și Francezi despre poporul italian: „Legați cu noi prin aceeași soarte din timpuri foarte vechi și cu Francezii prin legături de sânge, ei (Italianii), ca nici o altă națiune, sînt chemați a fi o putere împăciuitoare între amîndouă popoarele vecine învrăjbite“.

Presupunem numai. Când însă presupunerea noastră despre încercarea unei împăciuirii între Francia și Germania s'ar realiza, Europa ar putea să-și grăteze. Întîlnirea dela Berlin, care și așa are să rămîna remarcabilă, ar rămîne pentru veci un monument, dela care s'ar începe o epocă nouă.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 15 Maiu st. v.

Din parlamentul maghiar.

În ședința dietei budapestane dela 25 l. c., ministrul de agricultură contele Szapáry a prezentat proiectul de lege despre întregirea convenției de

Scena II.

Francisca și cei de mai înainte.

Guido. Scumpă fiică, îmbrățișează-mă, sînt eu...

Francisca. Taică... ah, adă dreapta să 'ți-o acoper cu sărutări!

Guido. La sinul meu, aici... unesce palpitările tale cu ale mele... Vino, principe, amîndoi sînteți fiii mei: amîndoi aici... să vă binecuvînte cerul! Așa v'am strîns pe amîndoi în dîna aceea, când vă numiați miri.

Francisca. Ah, acea dî... atunci ai fost fericit. taică.

Lanciotto. Ce? Poate vrei să dîci, că tatăl a fost fericit și fiica nu?

Francisca. Eu într'adevăr presimțiam, că voi răsplăti mirele meu cu lacrimi continue, și 'ți-am spus-o: o taică: nu am aplicare spre căsătorie. Eu 'ți-am cerut vîlul, tu 'mi-ai dîs, că căsătoria mea te-ar face fericit... eu te-am ascultat.

Guido. Nemulțumitoare-o! Poți cere vîlul dela un părinte, la care ești unica rămășiță? Poți tu nega unui părinte încărîntat fericirea de a fi-nvădă pe genunchi pe nepoțelul sau nepoțeaua sa?

Francisca. Eu nu mă gîndesc de mine. Dîeu 'mi-a pus pe inimă o povară nespusă de tristă și sînt resignată a o suporta. Tocmai ca și în lume 'mi-aș fi petrecut viața între lacrimi amare și în chilia solitară. Dar' cel puțin nu aș fi cauzat durere nimînui... Sinul meu ar înălța în toată libertatea gemetele sale cătră Dîeu, care ar privi cu îndurare spre creatura sa nefericită și o ar ridica din această vale a durerii... Nici nu pot să doresc alta, decât a muri... trăind te întristez, o generosul meu soț: murind te-ăș întrista mai mult.

Lanciotto. O inimă pie și crudă! totodată! Întristează-mă, învinează toate oarele mele, numai să treci!

Francisca. Prea mult mă iubesci! Și mă tem, că vei trebui să schimbi odată dragostea ta în ură... și vei trebui să mă pedepsești pentru culpa care nu o am... sau cel puțin pentru culpa involuntară...

Lanciotto. Ce culpă?

Francisca. Eu... îți nutresc puțin dragoste...

Lanciotto. Și o simțesc aceasta? Ah, nu voiam să 'ți spun nici-odată lucrul, care acum îmi fuge din inimă. O cerule! Tu ai voi să mă iubesci, dar' nu poți...

Francisca. Ce cugeti?

Lanciotto. Nu te învinovățesc. Afec-tele sînt adese involuntare.

Francisca. Ce?

Lanciotto. Iartă! 'Ți-o repet, femeie, că nu te învinovățesc. Dar' durerea ta... va fi totdeauna în conflict... cu dragostea blăstemată a inimii destul de forte?

Francisca. (Aruncîndu-se în brațele lui Guido). O taică, scutesc numele bun al ficei tale. Spune-ți și jură, că prelîngă tine am dus o viață nevinovată, și nu credea, că eu ca soția lui 'i-aș fi dat ansă de suspiciune.

Lanciotto. Iartă: Dragostea e fărîtoarea suspiciunilor... Eu dîceam în mine: Dacă cumva fiind încă copilă, ar fi aprinsă de o dragoste curată sau ar păstra încă suvenirea vre-unui rival al meu, cărei suvenir sacrifica datorința sa de soție, cu ce drept aș înăspr eu rana înfrîtoare, cercînd misterul? De are vre-un secret, acela va sta ascuns pentru totdeauna în inima ei nevinovată! Dar' se spun oare? Dubietatea mea se mări într'o dî, când jîsînd laude pentru

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Francisca de Rimini.

— Tragedie în V. acte —

de

Silviu Pellico.

Persoane:

Lanciotto, senior de Rimini.
Paolo, fratele lui.
Guido, senior de Ravenna.
Francisca, fiica lui și soția lui Lanciotto.
Un pagiu, (Iacheu).
Gardiani, (ostași de pază).

Actul I.

Scena I.

(Lanciotto iese din apartamentele sale spre întîmpinarea lui Guido, care tocmai sosese. Se îmbrățișează afectuos.)

Guido. Ea a dorit dar' să mă vadă? Numai decât am lăsat Ravenna, căci fiica mea îmi este mai scumpă ca tronul lumii întregi.
Lanciotto. Câtă schimbare afli în palatul meu din dîna în care eu am fost mire! Stradele de Rimini nu mai sînt așa vesele de cîntece și jocuri, acum nu auzi pe nimenea dîcînd despre mine: „Nu poate fi rege în lume fericit ca Lanciotto“. Atunci mă învidiau toți principii Italiei, acum însă sînt demn de compătimit. Era un timp, când Francisca mișca inimile tuturor cu frumuseța sa și cu vîlul ei de melancolie ce-i dădea aparența unui adevărat ânger. Din toate părțile 'i-se imputa, că a abandonat casa părintească; modestia, care o caracteriza de copilă cea mai curată, 'și-a întors sufletul spre bucuriile lui Hymen, spre tron și aplausele supușilor. — Cu înecul se potolesce cea durere. Ea își

întorcea cu mai puțină sfială ochii spre soțul seu, începă a părăsi singurătatea de până aci, se născuse într'însa nobilul simț, de a asculta plîngerile nefericitorilor, care 'mi-le insinua adese-ori și îmi dîcea... „Te iubesc pentru-că ești drept și domnesc cu îndurare.“

Guido. Mă faci să plîng. — Mititica, toată era un suris, toată vioioșie, florile vădîndu-o, li-se părea că ea se leagănă pe brațele celui mai înalt sentiment de fericire ce se poate da în viață. Căutătura ei plină de viață revărsa în cel-ce o privia spiritul de îndestulare al anilor ei juni. Cine putea pre-dîce atunci starea ei de acum? Eată într'un moment stînsă rađa vioioșiei atât de mari, stînsă la prima suflare a durerii! Războiul, nefericitul de mine, îi răpescue unicol frate, pe care îl iubia cu atîta tinereță!... În tot momentul înălța rugăciuni ferbinți spre cer pentru fratele seu dus pe câmpul de luptă.

Lanciotto. Trăescue nemîngăiată pentru pierderea fratelui seu, și acel suflet piu, dulce și generos, urgesce și blastemă pe ucîdător; oh! îl uresce de moarte. Înzadar îmi bat gura, spunîndu-ți: „Părinții nostri își declarară războiu; Paolo, fratele meu, îți ucise unicol frate; dar' în luptă; afară de aceea te asigur, că pururea va plînge moartea lui, căci el are simțuri nobile, umane, simțuri ce caracterisează pe un cavalier generos și nobil.“ Dar' ce să veđi! Numele de Paolo o neliniștesce. Eu plîng, pentru-că simțesc dorul fratelui depărtat ce-l iubesc cu tandreță. Într'o dî am visat-o, că s'a reîntors în patrie, inima 'mi-se învlesise puțin, deci am rugat-o să o primească cu bunăvoință. La acest anunț dă un țipet. El se reîntoarnă exclamă cu glas tremurător și cade fără simțiri. Să-ți mai spun oare? Oh! eu o credeam moartă, și într'un

moment de furie am jurat, că voi răzbuna moartea ei... asupra fratelui meu.

Guido. O lasă! Și ai pute?...

Lanciotto. Cerul să risipească jurămîntul înfiorător. Am auzit-o repețind, și cuprinsă de groază întînse mîna spre mine: jură, strigă ea, jură că-l vei iubi! Când eu nu voi mai fi, el singur îți va rămîne amic îndurător și sincer... Îmi împune să-l iubesc, căci ura o va face neom. Cere să meargă la Ravenna în palatul unde s'a născut, căci nu ar fi în stare să privească în ochii aceluia, care a ucis pe fratele ei Germano.

Guido. Abia am primit scrisoarea și m'am înfricat, socotind că e slabă de tot. Oh, tu scii cît de mult o iubesc! Cât voin trăi... tu mă pricepi... sînt tot cu frica în spate.

Lanciotto. Lasă, nu 'mi-o spune!...

Eu singur, când am vădu-o adormită, cu buzele închise și ca păretele în față, ne mai dînd nici un semn de viață, cu frică omoritoare am apropiat buza mea de a ei, să văd dacă mai respiră: Tremuram ca franza. Am dispus pentru ea festivități și jocuri, am lăsat să fie încercată cu petri scumpe, aur și alte bijuterii, era mulțumită, dar' fără a se învleseli. Totdeauna a fost devotată cerului, deci 'i-am ridicat altare noue. Sute de virgine înălțau la Dîeu pe toată oara sute de rugăciuni pentru ea, care le iubesc și le proteje. Ea observă, că eu îmi dau toată silința spre a-i face plăcere, 'mi-o spune aceasta și plînge. Atunci mă cuprinsese un gînd rău... să am oare vre-un rival? O cerule! Dar' din toată ființa ei străluce sufletul cel mai candid și mai curat!... Eată-o.

„școalele populare“, deputatul Polónyi prezintă un proiect de rezoluție, după care îndreptățirea la pensiuă învâțătorilor să se stabilească cu un serviciu de 30 ani și minimul pensiuiei să fie 300 fl. Aci dezbaterile se întrerupe și la propunerea lui Tisza casa hotărăsește, ca să se țină ședință și mâine (Duminecă) și durata ședințelor să se prelungească de aci înainte până la 3 oare după amiazi. Iuliu Horváth interpelează apoi, dacă ministrul de finanțe are cunoștință, că pretențiunile deja înscrise cu privire la despăgubirea pentru regali sunt în multe părți ale țerii obiectul de cumpărare și de vânzare și încă așa, că pentru 100 fl. se plătesc numai 50—60 fl., și că are ministrul de gând să pună capăt acestor anticipațiuni? Ministrul răspunde imediat și promite, că va prezenta în curând un proiect de lege pentru crearea unei baze legale a acestor tranzacțiuni.

Situația în provinciile ocupate.

Mai multe rapoarte ce s-au publicat în timpul din urmă în privința stărilor din provinciile ocupate și mai ales în ce privește publicațiunea stării de asediu în ambele provincii, a dat privilegiu diarelor rusești și franțuzești și în parte și celor englezești de a se ocupa cu acele stări mai mult decât merită. În special s-au tras fel de fel de concluzii din înăsprirea stării de asediu în Bosnia și Herțegovina. „Pester Lloyd“ declară, că concluziunile aceste sunt false, pentru-că se bazează pe combinațiuni greșite. În realitate starea de asediu în contra hoților s'a publicat și de astădată ca și în alți ani, și unica modificare ce s'a făcut se rapoartă numai la împregiurarea, ca pe viitor să fie cu puțință de a zădărnici și formarea bandelor de hoți și năvălirea bandiților. Prin urmare numai considerări juridice-technice au reclamat înăsprirea dispozițiilor de asediu. Stările din provinciile ocupate sunt, după-cum se asigură, foarte mulțumitoare, și dl Kállay va avea ocaziune de a da delegațiilor deslușiri mulțumitoare în această privință.

Visita regelui Umberto în Germania.

Regele Umberto a plecat din Berlin ieri pe la 10 oare seara. Se știe, că el la reîntoarcere va atinge Strassburg-ul și până acolo va fi însoțit de împăratul Wilhelm. Această scire însă nu s'a adevărit. Umberto a plecat din Berlin singur către Frankfurt și nu a fost însoțit de împăratul german.

Dintre festivitățile din Berlin ce s-au arangiat din incidentul petrecerii regelui Italiei acolo, e de importanță banchetul dietei imperiale în onoarea lui Crispi. Banchetul s'a ținut în „Kaiserhof“; au participat la el mai multe sute de deputați național-liberali, conservatori și liberali (Freisinnige), reprezentanți ai științelor și o mulțime de jurnaliști germani și italieni. Cel

dintre toast l-a rostit președintele dl de Levetzov, care a ținut: „Împăratul întărește aici pe credinciosul aliat întru menținerea păcii universale, pe puternicul domnitor al Italiei, cu care tot mai intim se fac raporturile noastre, la care vom să ținem în zile bune și zile rele. Împăratul Wilhelm este Germania, regele Umberto Italia, ambii monarhi să trăiască!“ Deputatul de Benda a ținut în sănătatea lui Crispi. El și-a terminat toastul cu cuvintele: „Evviva il cavaliere Crispi, Evviva!“ A vorbit apoi dl Crispi, și după-ace a mulțumit pentru amicalele manifestațiuni, a ținut, că cele două dinastii și cele două popoare sunt unite mai mult ca prin alianța politică prin interesele comune. Visul lui a fost totdeauna și speră, că acela se va și realiza: Independența și înfrățirea popoarelor. Dușmanii lui l-au calomniat, când au afirmat că el voese războiul; el voese pacea. Bea în sănătatea împăratului german și pentru dieta imperială. După Crispi a vorbit Miquel pentru alianța popoarelor ce au trebuință de pace.

Comunitatea de avere din Caransebeș.

(Pregătirile pentru adunarea generală de primăvară din 7 Iunie 1889 nou).

Convocare.

Nr. 709/A. 1889. Adunarea ordinară de primăvară a reprezentanților comunității de avere se va țină aici în Caransebeș Vineri în 7 Iunie a. c. cal. nou, la 1/2 10 oare dimineața.

Comuna are să încunoștințeze despre această pe reprezentantul său și pe suplentul acestuia, cu acea îndatorire, că reprezentantul, și în cas de împedecarea lui suplentul, negreșit trebuie să participe la numita adunare.

Programul referitor se alătură în 2 exemplare cu acel adaus, ca unul să se predea reprezentantului comunității de avere.

Adeverința alăturată să se subscrie de comună, de reprezentant și de suplentul său și apoi să se predea forestieriei (concernente din . . .) până la 2 Iunie a. c.

Propuneri și rugări pentru numita adunare au să se trimită în scris și bine motivate comitetului cel mult până la 2 Iunie a. c., căci în casl contrar acele nu se vor putea lua la pertractare.

Ilie Kurescu m. p., vicepreședinte.

Programul

adunării generale de primăvară a reprezentanților comunității de avere.

1. Darea de seamă despre dispozițiunile și întâmplările mai însemnate petrecute dela ultima adunare generală (27 Septembrie 1888).
2. Presentarea socoților anuale finale și ale inventarelor comunității de avere pro 1888.
3. Presentarea socoților anuale finale și ale inventarelor fondului caselor pro 1888.
4. Proiectul instrucțiunii disciplinare.
5. Nota lui comite-suprem referitoare la parcelele de pământ ce au căzut în urma delimitării pe terenul României.

6. Reprezentațiune pentru întărirea prelinimarelor pro 1887, 1888 și 1889.

7. Propunere în cauza cumpărării, respective a vânderii realităților ajunse la licitațiune dela datoriați comunității de avere.

8. Ocuparea postului de prim-forestier.

9. Rugarea lui Georg Meisl pentru închirierea unor localități în casa grănițerească din Baile-Herculane.

10. Rugarea codreanului Iosif Gónza pentru iertarea sumei de 237 fl. 44 cr. și împusă spre solvire pentru prevaricațiuni silvanale.

11. Reprezentațiune către domnul comisar guvernial referitoare la desdaunările silvanale.

12. Propunere pentru efectuarea vândărilor mai mari de lemne.

13. Ordinațiunile domnului comisar guvernial pentru a segrega din pădurile comunității de avere părțile împăduririlor din comunele Weidenthal, Wolfsberg și Sadova-vechie.

14. Propuneri și rugări scripturistice incuse mai târziu.

15. Alegerea a doi reprezentanți pentru autenticarea protocolului ședinței.

Avisare.

Cătră toți reprezentanții comunității de avere din fostul regim. conștințiar romano-banatic Nr. 13.

Fraților grănițeri! De un timp încoace și mai cu seamă decând Ilustritatea Sa dl general Traian Doda este bolnav și nu poate conduce afacerile comunității de avere, — vre-o trei oameni fără pricepere și fără conștință scornesc și răspândesc fel de fel de minciuni despre comitetul comunității de avere, cu scop de a produce vrajba și desbinare între frați și ca pe averea noastră să pună mâna aceia, care n'au nici un drept la ea.

Voi știți cum s'a câștigat această avere, voi știți prea bine, că ea este răscumpărată cu sângele vostru, cu sângele părinților voștri, vârsat pentru Tron și pentru patrie pe câmpul de onoare.

Cunoscând cu câtă greutate s'a câștigat această avere, pricepeți totdeauna și aceea, că cât de mult trebuie să îngrijiiți pentru păstrarea ei.

Cu toate-că scim prea bine, că vă cunoașteți datorința către voi și către următorii voștri, cu toate că scim, cât de tari sântei în credință către voi înșive și cât de mult țineți laolaltă; cu toate-că scim, cât de bine cunoașteți pe acei oameni anagitori încă din trecut lor, și că nici-odată n'ați urmat sfatul lor: totuși am aflat de lipsă a vă adresa aceste cuvinte și a vă face atenți, ca să nu vă amăgiți prin șarlataneria și răutatea oamenilor fără de suflet, care din nepricepere și din lăcomie s'au făcut instrumentele dușmanilor noștri.

Să vă fie pe scire, că acești oameni abusează de numele Ilustrității Sale dlui general. Să știți însă, că aceasta este numai oarbă îndrăzneală, este nerușinare, este amăgire din partea lor.

Dl general, precum știți, este bolnav și nu se poate ocupa de afacerile comunității de avere și n'a autorizat pe nime de a vorbi în numele său, cu atât mai puțin oameni de

aceia, care nici-când n'au lucrat pentru binele comun.

Fraților! La toate actele însemnate ați avut conducători credincioși și devotați binei voștre. Până acum ați ascultat totdeauna de acești conducători și ați umblat bine, ați secerat și lauda tuturor oamenilor de inimă și de pricepere.

Țineți-vă și mai departe de acești conducători; urmați întru toate sfaturile lor; țineți laolaltă și nu vă desbinați!

Aveți deplină încredere în comitetul comunității de avere și-l spriginiți cu todeauna, ca să-și poată împlini datorințele și să poată duce sarcina, care din zi în zi devine tot mai grea.

Dumnezeu să ajute dreptății, să ajute causei noastre!

Mai mulți membri ai comunității de avere.

CRONICĂ.

Dela Curte. Monarchul, ca supremul comandant al armatei, a inspecționat alături toate căsărmile garnisoanei vieneze. Primul regiment inspecționat a fost regimentul Deutschmeister. În suita Monarchului au fost Archiducele Rainer, ministrul de război Bauer, comandantul de corp König.

Maiestatea Sa Monarchul s'a îndurat Preagrațos a dăru din cassetta Sa privată 100 fl. pentru edificarea unei biserici gr-cat. în comuna Neț, comitatul Bistrița-Năsăud.

Stipendial Monarchului. Stipendial pentru artă, înființat de Maiestatea Sa Monarchul nostru în 1857, se va acorda pe trei ani deardindul unui student de arhitectură. Suplicații au să trimită planul unei capele-votive, pe care Monarchul voese să o edifice în munții dela Buda. Locul ocupat de capela este de a se calcula cu 35—40 metri pătrați. Internul și externul au să fie artistic executate. Se pretind la plan: două fațade, perspectiva bisericii din departe, perspectiva în tăietură perpendiculară și cruciș. Al cărui suplicant va fi mai bun planul, acela va fi stipendiat. Concurenții pot să fie numai studenți de arhitectură săraci și să nu fie mai bătrâni de 24 ani.

Despăgubirea regaliilor. În ministerul de finanțe se debate cestiunea, că nu s'ar putea da proprietarilor de regali, care au dreptul de a cere despăgubire, o sumă oarecare de bani ca anticipațiune din suma întreagă de despăgubire, dacă ei ar cere această anticipațiune? Firesce, această anticipațiune ar fi primită ca un împrumut, după care s'ar plăti interese. Deoarece executarea răscumpărării regaliilor nu se va sfârși în curând și astfel despăgubirile se vor plăti cine știe când, proprietarii de regali pot se ceară anticipațiuni din sumele ce li se compet. Cestiunea se va hotări zilele aceste.

Maghiarizări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Ioan Szubotinovits în „Szamosi“; veduva lui Leopold Schnitzer în „Harsányi“.

Promoțiune. După-cum ni se scrie din Gratz, la 24 l. c. dl Victor Marcovitch din Orăștie a fost promovat de doctor în medicină.

Consilierul de Curte Dr. Breisky, vestitul gynecolog vienez și profesor, a murit zilele aceste în etate de 57 ani.

Fondurile năsedene. Comitetul fondurilor centrale și de stipendii din districtul

Năsedului a fost convocat la Năsed pe ziua de 24 Maiu n. a. c. Cu această ocaziune s'au dezbătut regulamentele recerute pe baza statutului, și care deasemenea trebuiesc aprobate din partea guvernului.

Necrolog. Ecaterina Ratiu cu soțul Ioan Mezei, jude la tabla rag., fiii și ficele: Ecaterina, Eugeniu, Iuliu, Gabriela și Zoia, în numele lor și al numeroaselor rudeni, cu inima înfrântă de durere anunță, că iubitul ei tată, respective socru și moș, Partenie Ratiu de Nagy-Lak, proprietar, după un morb vehement de plumăni, împărțit fiind cu Sf. Taine, în 24 l. c. n. la 7 oare seara a decedat în Domnul, în al 59-lea an al vieții și al 4-lea an al tristei sale veduvii. Rămășițele sale pământesci se vor așeza după rîitul gr-cat. în 26 l. c. n. la 4 oare p. m. în mormântul familiar din grădina bisericii gr-cat. din loc. Fic-i memoria eternă, repausul lin! Turda, în 25 Maiu n. 1889.

Exercițiu de tir. În zilele 27 și 29 Maiu, apoi în 1, 3, 5, 6 și 8 Iunie vor avea loc exerciții de tir, și înainte și după amiazi, în „Dumbrava-mică“.

Dela Sibiu până la Budapesta. „Budapester Tagblatt“ aduce unele date asupra introducerii tarifului pe căile ferate după zone. Diarul spune, că toată rețeaua de căi ferate a statului va fi împărțită în 14 zone. Prețul unei zone pe cl. I. este 50 cr. pe cl. II. 40 cr., pe cl. III. 25 cr. Dela Sibiu până la Budapesta sînt 14 zone, adică toate, prin urmare călătoria dela Sibiu până la Budapesta dela 1 August va costa pe cl. I. 7 fl. pe cl. II. 5 fl. 60 cr., ear' pe cl. III. 3 fl. 50 cr. Prețuri aproape bagatele! Cât de ușor vor putea călători cei-ce au să facă drumuri mai îndepărtate!

Colori oprite. Dinotocresolul și coralinul, două mijloace de a da colori foarte frumoase victualilor, cu deosebire prăjiturilor, s'au aflat a fi veninoase și ministrul de interne a interzis sub pedepse mari folosirea mai departe a lor.

Incendiu. Din Arad se scrie, că alături a izbucnit foc în Peșica. Au ars preste 40 de case cu grajduri și șuri. Puține edificii au fost asigurate.

Încercare de sinucidere. În Cluj a încercat locotenentul de artilerie Oscar Schöffel în 25 l. c. să se sinucidă. Glonțul, îndreptat spre inimă, l'a zdrobit plumăni și l'a ieșit în spate. A fost transportat la spital. Causa sinuciderii nu se scie.

Manevrele încrucisătorului Elisabeta în România. Astăzi, Luni, marele încrucisător Elisabeta din România, avînd pe bord 42 elevi ai școlii de marină, va părăsi Galați. După-ace va face manevre trei săptămâni între Constanța și Constantinopol, el va pleca spre diferite porturi mari, precum Sebastopol, Odessa și altele. Toate aceste excursiuni și manevre, ce vor ține până pe la finea lui August, vor fi comandate decătră dnii colonel Urseanu și majorul Irimescu.

O scrisoare poetică a reginei României. Regina României a adresat directorului dela „Revue felibréenne“ următoarea scrisoare: „Domnule, am cetit cu o viață emoțiune paginile ce mi-au fost dedicate din revista d-voastră. Ele n'au făcut decăt să reînnoiască părerile mele de rău, că n'am putut să fac aripi, pentru a mă gâsi în mijlocul tuturor acelor poezi atât de simpatice și atât de pline de căldură! Am fi făcut să reînvie evul mediu fără greutate, pentru-că timp nu există. El este o invențiune a noastră acestia efemerii oțeliți, care trecem preste apă, crezînd că trecem malul. Din punctul de ve-

fratele tîu, cercam a te mîngăia. Cu un transport neînvin ai exclamat: Unde, unde ai mers, prieten secret al inimii mele? De ce nu te reîntorși să te mai revăd înainte de moarte?

Francisca. Eu am ținut? Lanciotto. Acele vorbe nu păreau nici-decum a fi pronunțate pentru fratele tîu!

Francisca. Chiar și în deliriu li-se scrutează gândul nefericiților? Sînt nefericiți; nu e destul: li-se adaugă și epitetul de mișei. Par-că toți de toate părțile s'au conjurat în contra sufletului lor amărit, fiecare . . . simulând îndurare față cu ei . . . precînd aievea îi uresce; ce pietate! Ei cer cădere lor. Când nu mă voi mai putea suporta, mormîntul să mi-se deschidă, și voiu descinde veselă într'însul: veselă pentru-că . . . am scăpat de oameni.

Guido. Aiurezi? Copilă . . . Lanciotto. Ce mă privești cu atîta groază? Ce ți-am făcut eu?

Francisca. Nu ești tu cauza nenorocirilor mele? De ce m'ai adus de pe pămîntul care conservă în sinul său osemintele mamei mele? Acolo ar fi vindecăt timpul rana mea, aici o redeschide numai, o reînnoiesc în fiecare oară . . . La tot pasul simțesc durerile ei . . . O nebuna de mine! Sînt ca scoasă din fire. Nu crede, nu . . .

Lanciotto. La Ravena, Francisca, da, vei merge cu tatăl tîu.

Guido. Nu, ea rămîne aici.

Lanciotto. Oh, eu renunț la drepturile mele. Eu nu voiu veni să te aduc din patria ta: Cine îți însușă oroare este mirele tîu, e cel-ce te iubesc preste toate, și să nu te mai revăd . . . Dacă într'o zi gîndindu-te la el, te va cuprinde mila, tu te reîntorși atunci la mirele tîu nenorocit . . . dar' atunci,

poate schimbat de necazuri, nu mă vei recunoaște! Deși eu, deși eu voiu simți în inimă prezența ta: totuși voiu sbura la sinul tîu iertându-te.

Francisca. Lanciotto . . . tu plîngi? Guido. Ah, ficea mea!

Francisca. Tatăl meu! Ai văcut ficea ta cea mai vinovată și mai nemulțumitoare soție? Vorbe de nimic lunecă de pe buze în durerea mea, dar' numai buzele le pronunță.

Guido. Ah, nu scurta zilele tatălui tîu! Nici nu face deșerte virtuțile soțului, pentru care îi concese cerul o consoartă demnă și adorată! Mai ușor va fi pămîntul pe cosciugul meu, dacă într'o zi, atingîndu-l cu genunchii, vei jura, că veselă îmbrățișezi pe vîlăstarea voastră, precum și pe mirele dragostii tale.

Francisca. Eu să scurtez viața tatălui meu? Nu! Ficea și muiere vreau să fiu, dec-mi cerul tîria de lipsă! Rugați-l cu mine dimpreună.

Guido. Dăule, te rog, redă ficei mele liniștea.

Lanciotto. Și miresei mele.

Scena III.

Un pagiu și cei de mai nainte.

Pajul. Un cavalier cere intrare.

Francisca. (Lui Guido.) Tu ai lipsă de repaus. Vino, taică, în apartamentele tale. (Pleacă cu Guido.)

Scena IV.

Lanciotto și pajul.

Lanciotto. Numele lui?

Pajul. Numele ți-l-a tăcut, dar' eu presupun cine e. Întrînd în atriu, fu emoționat foarte, cu veselie privia armele strămoșilor tîi

atîrnate pe pereți, și recunoscu spada și scutul tatălui tîu.

Lanciotto. O Paolo! O scumpul meu frate!

Pajul. Eată vine spre tine.

Scena V.

Paolo și Lanciotto (se întîmpină și stau un lung timp îmbrățișați.)

Lanciotto. Ah, tu ești, frate!

Paolo. Lanciotto! Ducele meu frate!

Oh, mă năpădesc cele mai dulci lacrimi!

Lanciotto. Amicul, unicul amic al anilor mei tineri! Oh, cât de mult a trebuit să fim despărțiți!

Paolo. Chiar aci te-am îmbrățișat mai pe urmă . . . Dimpreună cu tine am îmbrățișat pe altul, el plîngea . . . mi-a fost dat să nu-l mai ved!

Lanciotto. Iubitul nostru taică!

Paolo. Tu ți-ai închis ochii muribunđi. Nu ți-a vorbit nimic despre scumpul lui Paolo?

Lanciotto. A murit rostind numele fiului său depărtat.

Paolo. M'a binecuvîntat? El ne privește din cer, ne vede earăși uniți și se bucură. De acum înainte vom fi uniți pentru totdeauna. M'am obosit alergînd după umbra deșertă a gloriei. Am vîrsat sângele meu pentru tronul Bizanțului, nimicînd cetatea pe care nu am urit-o; pentru vitejia arătată obținui numele de „mare“ și fui încercat cu onoruri de împărat generos. M'au disgustat mult aplausele generale. De al cui sânge e pătărit sabia mea? Poate eu nu am patrie, căreia să-i fie sacru sângele cetățenilor? Pentru tine, pentru tine, Italia mea, care ai cetățeni viteji, mă voiu lupta; dacă invidia blăstămată te va pune în mișcare. Nu ești pă-

mîntul cel mai ales din căte scaldă soarele? O Italie, nu ești tu mama tuturor artelor frumoase? Nu e pulberea ta, pulbere de viteji? Știu, că tu ai ridicat pe străbuni și tu scuteci tot ce am mai scump!

Lanciotto. Nu e ființă omenească, care auzindu-te, vedîndu-te . . . să nu te iubescă. — Mulțumită cerului, căci auzindu-te, „Ea“ nu, nu va pute.

Paolo. Cine?

Lanciotto. Tu nu știi. Aici lipsește din fericirea mea un gagiu tîner.

Paolo. Poate tu iubesci?

Lanciotto. Da, iubesc! iubesc pe femeia cea mai aproape de ânger . . . și tot-odată cea mai nefericită.

Paolo. Eu încă iubesc tot asemenea; să fim cu încredere însă, că vom învinge chinurile noastre.

Lanciotto. Tatăl încă la oara morții imi impuse să mă căsătoresc, imi hotărî și mireasa, dîcînd, că numai căsătoria aceasta ne va pute aduce o pace stabilă. L'am ascultat.

Paolo. Și acea mireasă e dară femeia ta? Și nu ești vesel? Cine e acea fericită? Nu te iubesc?

Lanciotto. Aș fi acuator nedrept, dacă aș dice că nu mă iubesc. De te-ai așea pe tine! Dar' tu ți-ai ucis unicul frate în luptă, îi faci oroare, deci nu vrea să te vadă.

Paolo. Vorbesce, cine e? Cine?

Lanciotto. Tu ai văcut-o atunci, când în curtea lui Guido . . .

Paolo. Acea . . . (Suprîmînd groza lui agitare.)

Lanciotto. Ficea lui Guido.

Paolo. Și te iubesc? E mireasa ta? E adevărat; unicul frate . . . ți-l-am ucis . . .

Lanciotto. Jelește neîntrerupt. De când a auzit că te-ai reîntors în patrie, uresce de moarte acest coperiș.

Paolo. (Suprîmîndu-și încă agitația) Și nu voesc nici să mă vadă? Eu mă credeam fericit lîngă fratele meu. — Mă voiu despărți earăși . . . voiu trăi departe de casa părintească.

Lanciotto. Amîndoi vom gusta aceeași fericire în casa părintească. Nu mă părăsi dar'.

Paolo. Să trăiesci în pace! Pentru fiecare om femeia e mai presus de toate . . . Primesce această sabie și tu dă-mi pe a ta! Păstrează-o ca eternă amintire dela scumpul tîu frate Paolo. (Cu o dulce violență îndeplinește acest schimb.)

Lanciotto. Frate . . .

Paolo. De ne vom mai revăd . . . de voiu mai trăi, — mai rece va bate inima noastră, — timpul, care potolesce tot, va potoli și ura . . . din inima miresei tale . . . și poate mă va numi frate.

Lanciotto. Tu plîngi!

Paolo. Puraurea voiu plînge. Ea era unica ființă ce o priviam mai cu drag în lume . . . ah, nu mă urgisia, nu! Ea nu mă urgisia.

Lanciotto. Și o ai pierdut?

Lanciotto. Mîngăie-te cu dragostea fratelui tîu! La vederea ta, la cuvintele tale generoase s'ar mișca chiar și inima Franciscei . . . Vino acum . . .

Paolo. Unde? Dinaintea ei . . . Aceea nu va fi nici-odată. (Va urma.)

dere al lui Archimede, nu e nici timp, nici spațiu, și nu e vorba decât de o oarecare dosă de imaginație pentru a fi fost pretutindeni. Am fost printre d-voastre cu tot suflul. Numai acei care au inventat sermanele regine nu înțeleg pe Archimede! Ei au luat bucăți de creioane roșii și au stricat globul prin tot felul de linii, pe care le-a numit frontiere, limite, margini, toate cuvinte fantastice, care nu există pentru poet! Dar pentru regine! Eată pentru ce nu voiesc să fiu regină decât a unei republice. Așteptând această fericită, primiți mulțumirile mele, rugându-vă a simți emoțiunea vocii mele prin aceste linii reci și neindestuitoare. (ss) Elisabeta.

Mateu Millo pe scenă. Bătrânul Mateu Millo a reapărut pe scenă Sâmbătă seara în 25 l. c. De astădată a jucat pe scena teatrului „Dacia” în comedia făcută de el însuși: „Hurd-Belea”. Publicul s'a grăbit să aplaudze pe vechiul artist, îmbătrânit pe scenă.

Înfrățirea presei italo-germane în Berlin. O telegramă a lui „Pester Lloyd” spune, că în sala cea mare a grădinii zoologice din Berlin s'a ținut un mare banchet al presei berlineze în favoarea reprezentanților presei italiene. Au luat parte circa 100 de oaspeți. Primul toast l'a ținut Wichert pentru împăratul Wilhelm și regele Umberto, pentru marele viitor al caselor Hohenzollern și Savoya. Brugsch a toastat pentru reprezentanții presei italiene, ear' Barzilai dela „Tribuna” a mulțumit în limba germană în numele presei italiene. Samosch a toastat italianese pentru unitatea Italiei și pentru Roma, eterna cetate; Jurco dela „Capitan Fracassa” a toastat pentru literatura, arta și știința germană; Elschö pentru viitorul politic și artistic al Italiei renașcute. Fiecare aluziune ori amintire a alianței germano-italiene a fost primită cu entuziasm.

Cel mai bun creștin în Roma. Dilele aceste a murit în Roma Samuele Alatri, președintele comunei ovrreesi din Roma. El a fost între altele deputat distal, consilier municipal și director al institutului „Banco Romana”. Pontificale Piu IX. s'a îndatnat să dea de multe ori: „Sior Alatri e il miglior Cristiano in Roma” (domnul Alatri e cel mai bun creștin în Roma). Se vede, că Papa Piu IX. scia, că adevăratul creștin e cel care e virtuos și conștient, dar' nu acela care ține posturi, face metanii și dăce dintr'o răsufare întreg Credeul.

Amintiri istorice. Reîntrirea exilaților în România.

Maria Rosetti către doamna X. la Paris.
Rifov lângă Ploiesci, 5 August 1857.

Despre Rose și despre Dumitru Brătianu ce se-ți spun? Ai aflat toate amănuntele privitoare la traiul sârmărilor exilați de Ruscuc. Ai înțeles, cât a trebuit să sufer, dar' ceea-ce nu scii este, cât m'a costat plecarea mea silită din București. După ce am înțeles tot ce era cu puțină spre a obține libertatea lor, a trebuit să vin aci la vechii nostri prieteni C.*

Această plecare din București îmi sfășia inima în modul cel mai dureros, căci 'mise părea că-i părăsesc, dar' nu sciam atunci, care vor fi grelele consecințe pentru Rose al meu și pentru mine.

Închipușce-ți că sunt aci la o depărtare de Ruscuc de de ce oare cu trăsura, dacă ea ar merge destul de iute. Ei bine, afară de o depeșă electrică, care ne-a costat 18 franci, când simțiam trebuința de 18 solde și un expres, n'am primit decât scrisori trimise cu o lună înainte.

Cât a ținut despărțirea noastră n'am avut nici scrisori, nici diare din București sau din altă parte și nu vedui nici o persoană, care se-și poată spune un cuvânt privitor la ceea-ce mă preocupa pe mine singură.

Notează, că afară de aceasta, trăind la nise prieteni, trebuie să opresc ca înstristarea mea să se reverse și asupra lor. Deci înghijam toate și trebuia în totdeauna să fiu cu o toaletă morală.

Nu plângeam nici-odată, ceea-ce ne ușurează pe noi femeile în suferințele noastre.

În sfârșit la 7 Iulie (nu voiu uita nici-odată această dată) ajunsesem într-o stare fizică și morală din cele mai de nesuferit. Mă închisei în odaia mea, mă întrebai, dacă este un Dumnezeu. Da, Vă mărturisesc, ajunsesem la aceasta. Mă hotărîi să nu mai îndur soartea mea fără să lupt și începui a găsi, că turtul poate fi scușabil **, adevărat împrumutul fără a avea speranța de a pute plăti, fiindcă numai lipsa de bani mă opria să fiu cu dînsul, de a sci cel puțin că trăiesc. Dar' nu putui să rămân mult timp fără a crede în Dumnezeu, aveam prea mare trebuință să cred în ceva. Atunci începui a mă ruga cu foci, pentru ca această stare de lucruri să se

sfrîșcească. Mă rugam pentru el, pentru copiii mei. Voiam să mor, era poate un păcat, poate o lipsă de iubire pentru el, pentru ei, era o faptă lăse și egoistă.

Înțelegi aceasta și începui să plâng, cum nu am plâns de mai mulți ani, cerând iertare Dumnezeuului despre existența căruia mă îndoisem.

Plânsei mult timp. Acele lacrimi mă ușurară.

A doua zi fui deșteptată la 5 oare dimineața prin sosirea unei telegrame:

Erau liberi!

La debarcarea lor la Giurgiu fură primiți cu entuziasm. Mulțimea alerga din toate părțile spre a-i felicita.

Deputațiunea tuturor corporațiilor dete năvală la prefectură, unde se coborise Rose și Goleșii (căci prefectul fu foarte amabil).

Prefectul voia să-i reție la dejun și se opunea majorului Drăgulinescu, care în tristul timp cât au stat la Ruscuc fusese foarte devotat. Ei se hotărîră să meargă la majorul Drăgulinescu, care este un camarad de oștire a trei dintre dînșii.

Acolo se succedă deputațiunile negustorilor, ale tinerimii, preoții, sătenii, acestora Rose le răspunse.

În tot timpul călătoriei lor li-se făcure ovațiuni și la bariera Bucureștilor o mare mulțime îi aștepta cu tinerimea școalelor în cap, le aruncau buchete de flori, căruța lor fu transformată într'un car triumfal.

Mai departe la câmpul-libertății (acum Filaret), chiar în locul de unde acum 9 ani fură duși în lungul lor exil, drapelul tricolor, singurul vestigiu din 1848, salută venirea lor.

S'a instalat o grădină — cafenea. Aci fură silii să se scoboare din nou.

Amicii, rudele, care nu fusese la barieră, îi așteptau.

Aci acea nobilă și sublimă mamă, care a suferit atât de mult, primi pe fiii sei, pe Goleșii.

Mulțimea era compusă din toate elementele societății. Tinerimea tot în fruntea lor. Boerii erau și ei. Bogatul, săracul, săteanul, toți întindeau mâinile sau buzele lor.

POSTA ULTIMĂ.

Berlin, 26 Maiu n. Din parte bine informată se asigură, că regele Umberto pleacă deseară la oarele 9 1/2 și în trecere va cerceta regimentul seu din Frankfurt.

Roma, 26 Maiu n. Scirea, că regele Umberto și împăratul Wilhelm vor călători la Strassburg, trece de o manevră de bursă.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

București, 27 Maiu n. Guvernul face toate opintirile, spre a câștiga o parte dintre liberalii desidenți pentru respingerea votului de neîncredere în contra lui Vernescu. Ca mijlocitor funcționează senatorul Mărzescu, căruia Catargiu i-a promis un portofoliu ministerial în cas de isbuiture.

Belgrad, 27 Maiu n. Conferența partidului progresist decurge într'un mod foarte agitat. Plebea voia să spargă adunarea și a batjocorit și insultat pe gendarmii ce erau comandați drept scut; a maltratată pe membrii partidului progresist și a aruncat cu petri în miliția ce a ieșit la fața locului; miliția a puscă și a ucis și vulnerat mai multe persoane. Există temerea că tulburările se vor gene, ralisă.

Berlin, 27 Maiu n. Regele Umberto și principele moștenitor al Italiei au plecat aseară la oarele 9 1/2 și și-au luat adio în cel mai cordial mod dela împăratul, care a strins mai de multe ori mâna domnului Crispi. Trenul a plecat între înmuite strigări de „Hurrah!”

Belgrad, 27 Maiu n. La șapte oare seara liniștea și ordinea au fost restabile. Demonstrațiunile au ținut cinci oare. Progresiștii, care au descărcat pușcături de revolvere, au ucis pe un student de gimnasia și pe un gendarm.

Paris, 27 Maiu n. Jurnalele nu cred, că fama despre călătoria lui Umberto la Strassburg să fi fost o manevră de bursă; ele sînt de părere, că Umberto a repășit în momentul din urmă în fața agitației ce ar produce-o în întreaga Europă și mai ales la patrioții italieni.

Madrid, 27 Maiu n. Un consiliu de ministri a avut loc în Aranyuetz. Sagasta a declarat de foarte necesară introducerea sufragiului universal.

Bibliografie.

„Familia”. Anul XXV. Nr. 20. Cuprinde: Moștenitorul tronului român, cu portret. — Trei parale, anecdota poporală de Teodor Speranță. — În smeuris, novelă de L. V. Păscan. — Pacea dela Passarovitz, schiță istorică de O. Lugoșanu. — Curier literar, de Ioan Russu. — Tiganul la nașul seu, anecdota poporală de Grigoriu Sima al lui Ioan. — Salon: Din viața de București. Reprezentațiunea doamnei Iudic, de A. C. Șor. — Literatură și artă. — Teatru și musică. — Ce e nou?

„Amicul Familiei”. Diar beletristic și enciclopedic-literar. Iese de două-ori pe lună în Gherla. Anul XIII. Nr. 10. Cuprinde: Cugetări despre valoarea și dezvoltarea caracterului, de Dr. Gregoriu Silași. — Influența mândriei, novelă de Paulina Rovinar. — Toate își au menirea. Ce-i mai frumos, poesi de George Simu. — Minunea minunilor, novelă. — Prin moarte la viață, comedie într'un act de Kotzebue, traducere de Irena Bogdan. — Diverse.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 15 Iunie st. n. a. c. imobilele văduvei Otilia Wachsmann născ. Simonis decătră jud. cerc. din Mediaș.

— 14 August st. n. a. c. imobilele lui Paul Achim decătră judecătoria cerc. din Bichiș-Ciaba.

— 19 Iunie st. n. a. c. imobilele lui Ludovic Iraszek (în Ménes) decătră tribunalul reg. din Arad.

— 17 August st. n. a. c. imobilele lui Iacob Baumgärtner (în N.-Párdány) decătră judecătoria cercuală din Mogoș.

— 31 Iulie st. n. a. c. imobilele lui George Stoicovici decătră tribunalul regesc din Becicherecul-mare.

— 26 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Gustav Lorenz decătră tribunalul reg. din Chichinda-mare.

— 17 Iunie st. n. a. c. imobilele lui Ioan Mata (în Cușteiu) decătră judecătoria cerc. din Verșeș.

— 13 Iunie st. n. a. c. imobilele lui Gavril Iepure (în Cirla) decătră tribunalul reg. din Turda.

— 26 Iunie st. n. a. c. imobilele lui Martin Galik decătră judecătoria cerc. din Bichiș-Ciaba.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Ana Mátis (din Balla) și Balint Dénes (din Varsalt) la tribunalul reg. din Zélau;

— la rămasul după Stefan Haga la tribunalul reg. din Arad.

Posturi vacante:

— Un post de notar la tribunalul reg. din Cinci-biserici, cu salariu de 800 fl. și relut de curătur 150 fl. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de executor la judecătoria cerc. din Breznóbánya. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

LOTERIE.

Tragera din 25 Maiu st. n.

Timișoara: 40 73 68 29 83.
Viena: 33 80 57 31 11.

Călimdarul zilei.

16/28 Maiu.

Iulian: Teodor.
Gregorian: Wilhelm.

Soarele: răsare 4.10, apune 7.43.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 27 Maiu, 6 oare dimineața.

Prostiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 724.4)	Diferența din progiu	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
721.1	-1.2	+16.4	+28.5 + 13.5	S

Din țeară, 25 Maiu, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Prostiunea atmosferică în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țîria
Budapesta	757	+16.8	V	2
Sătmar	757	+15.8	NO	1
Cluj	756	+16.6	N	2
Orșova	756	+14.2	O	1
Timișoara	756	+16.4	S	1
Arad	759	+15.0	SV	4
Panciova	757	+17.4	S	1

Sosiți în Sibiu.

La 26 și 27 Maiu n.

Hotel „Neurhrer”. Contele Huszár din Cluj. Liebl, Cari, Gerő, Erőss, Hirsch, comercianți. Capesius din Cincu-mare. Ujut, oficer din Cisinădie.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Chresfels, oficer. Weisz, Roth, voiajeri.

Hotel „Melter”. Navatny, Lesinkan, Loew, comercianți. Oppenheimer, ofical din Alba-Iulia.

Hotel „Habermann”. Catarina Szabó, privatieră din Sighișoara. Francisc Bader, împletitor. George Theiss, zidar din Sighișoara.

Economic.

Guvernul italian a oprit importul de vite din Elveția și Austro-Ungaria, sub cuvânt că vitele în aceste două state sufer de boală de gură și unghii.

Stările economice în România.

Cetim în „Vocea Romanului”:

„Sămănăturile de primăvară sînt sfîrșite. Putem constata cu satisfacțiune, că ele promit a fi bune, ploile din urmă au contribuit a îndrepta și acele făcute din toamnă.

„Grăul, care la începutul primăverii părea rar și subțire la foi, a înfrățit, luând o vigoare care poate să promită o recoltă de mijloc.

„Prețurile cerealelor stau în stagnațiune, grăul este puțin căutat, porumbul, care în alți ani era întrebăat, astăzi — deși de o calitate superioară, — nu are nici o căutare, prețurile ce se ofer nu numai că nu dau ca rezultat nici un beneficiu agricultorilor, ba noi credem, că nici cheltuielile nu sînt acoperite.

„Am auzit agricultori cu multă experiență dicend: că dacă în viitor asemenea deprecia s'ar produce, nu rămâne decât a renunța la astfel de cultură.”

Prăstul porumbului în județul Covurlui, după-cum se arată timpul și după mersul cel bun al recoltei, va începe negreșit în unele din comune săptămîna viitoare.

Epidemie de vite în România. Cetim în „Epoca”: În comuna Oasele și Băleni din județul Covurlui boala febra altoasă e pe o scară întinsă.

În jud. Covurlui numai în comuna Slobozia — Conachi n'a fost între vite această boală. Dilele aceste s'a declarat și în circumscripția acestei comune.

În plasa Prut—Horincea s'a îmbunătățit starea boalei febrei altoase. În plasa Siret ea tot continuă încă.

Comunicațiunea cu vitele în multe comune e împedecată din pricina acestei boale.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Ioșif Löw, comerciant în Olmütz. Neti Preger și fiul ei Wilhelm, firmă comercială în Sumony. Eređii lui Robert Schöpf (proprietară Leopoldina Hofmann), firmă comercială în Viena. F. Fried, comerciant în Stryi. Antonie Mergoni, comerciant ne-împrotocolat în Triest. Solomon Csakurn în Ciacaturn.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 11 și 12 Maiu 1889.

Cottis lui Zerman, porumb roșu 1000 hect., 8.50 lei. Manari lui Carnevalli, porumb roșu 700 hect., 6.45 lei. Sgardelli lui Waller, porumb roșu 1600 hect., 6.35 lei. Sgardelli lui Waller, porumb roșu 2400 hect., 5.70 lei. Giavidi lui Schmirer, orz 3800 hect., 4.45 lei. Emberico lui Waller, porumb 5000 hect., 6.70 lei. Sassu lui I. Corbu, cinquant 1000 hect., 7.30 lei. Evloghio lui Carnevalli, porumb roșu 2000 hect., 7.25 lei. Evloghio lui Petricioni, grâu 2500 hect., 8.50 lei. G. Mendl lui Fanciotti, grâu 2600 hect., 8.50 lei. Davis lui Carnavalli, porumb 1600 hect., 6.50 lei. Constantinescu lui Carnavalli, porumb 1300 hect., 6.70 lei. Negroponte lui Gardelli, grâu 1050 hect., 10.20 lei. Vrionis lui Gardelli, grâu 1300 hect., 9.10 lei. Silberstein lui L. Dreyfuss, porumb 2550 hect., 6.— lei. Lombardo lui E. Cahen, grâu 6730 hect., 8.90 lei. C. Dimitriadi lui Carnavalli, porumb 1700 hect., 6.55 lei. Grosovics lui Panapodis, grâu 1740 hect., 8.70 lei. Zuchlos lui L. Mendl, grâu 8700 hect., 9.35 lei. Sassu lui G. Mendl, porumb roșu 2300 hect., 8.20 lei. Sassu lui G. Mendl, porumb roșu 2200 hect., 8.20 lei. Perlea lui G. Mendl, porumb roșu 950 hect., 8.30 lei. Sassu lui Petricioni, grâu 1800 hect., 9.15 lei. Cațcas lui G. Mendl, porumb 2100 hect., 6.17 1/2 lei. Grosovics lui Peirano, porumb 900 hect., 5.50 lei. Perlea lui Peirano, porumb 2900 hect., 6.35 lei. Haracopo lui Petricioni, grâu 3000 hect., 8.55 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Brașov, 24 Maiu Grăul hectolitru fl. 5.—, grâu mestecat fl. 3.—, sâcara fl. 3.—, orz fl. 3.50, ovăz fl. 2.20, cucuruzul fl. 4.10, mălaiul fl. 4.—, mizeren fl. 6.40, linteia fl. 8.—, fasolea fl. 5.—, crum-penele fl. —, 90, carnea de vită p. chilo 36 cr., carnea de porc 44 cr., carnea de berbec 24 cr.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 24 Maiu n. s'a notat: ungureșci bătrâni grei 55.— cr. până 55 1/2 cr., ungureșci grei, tineri 57.— cr. până 58 1/2 cr., de mijloc 56.— cr. până 57 1/2 cr., ușori 54.— cr., până 55.— cr., marfă țărănească, grei — cr., până — cr., de mijloc 54.— cr., până 54 1/2 cr., ușoară 52.— cr. până 55 1/2 cr., romănesci, de mijloc, grei 53.— cr. până 55 1/2 cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sârbesci grei — cr. până — cr., transito de mijloc 54.— cr. până 54 1/2 cr., transito ușori 53 cr. până 53 1/2 cr., îngrășăți cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpăniți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 24 Maiu 1889.

Sămînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănățeneș, nou	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	7.20	7.40	—	—
Grâu de Pesta	7.25	7.35	—	—
Grâu de Alba-regală	7.25	7.35	—	—
Grâu de Bácska	7.15	7.35	—	—
Ungureșce de Nord	7.20	7.40	—	—
Sămînțe, vechi ori noue				
Sotal		Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până	
Săcără	70—72	5.90	6.10	
Orz	60—62	5.80	6.30	
Nutret de vinars	62—64	6.30	7.10	
de bera	64—66	7.35	8.50	
Ovășă	39—41	5.25	5.70	
Cucuruz (porumb)	75	4.45	4.65	
hînat	73	4.70	4.75	
de altoșu	—	—	—	
Hrîșcă	—	5.40	5.75	
Mărfi pe termen.				
Grâu	de primă	6.93	7.00	
Cucuruz	de toam.	7.25	7.29	
„	Aug.	—	—	
„	Maiu-Iun.	4.78	4.79	
Ovășă	de toam.	5.30	5.41	
„	de primă.	—	—	
Produse diverse				
Solu		Oursul		
		dela	până	
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	60.—	66.—	
„	franceză	—	—	
„	italiană	—	—	
„	roșie	42.—	46.—	
Oleu de rap.	rafinat	36.—	36.50	
Oleu de iu	dela Pesta	64.50	65.—	
Uns. de porc	dela țeară	53.—	54.—	
Slănină	svetătată	59.—	60.50	
Său	afumată	56.—	57.—	
Prune	—	33.50	34.50	
Lictar	din Bosnia, în buți	10.25	18.50	
„	din Sârbia, în saci	16.50	16.75	
Nuci	slavon, nou	16.—	16.25	
Gogoși	bănățeneș	—	—	
„	din Ungaria	—	—	
Miere	ungureșci	—	—	
„	sârbesci	—	—	
„	brută	29.50	30.—	
„	galbină străcurată	33.—	34.—	
Ceară	de Rosenau	115.—	117.—	
Spirit	brut	14.—	15.—	
„	Drojdințe de spirit	18.50	19.—	

Cursul pieței din Sibiu.

